

Romerbrevet. Oversigt og Grundtanker.

Ved Øjvind Andersen. Feriekursus 1938. Kort Referat.

Romerbrevet lægger Vægt paa Læren. I Dag fristes man til at lægge mere Vægt paa Livet og saa regne Læren ringe. Jesus lærte Folket. Apostlene holdt sig til faste Kendsgerninger fra Historien og Jesu Liv. Aanden faldt paa dem. Den Hellig Aands Gerning er nøje knyttet til en bestemt Lære. Lydige af Hjertet mod den Lærdomsform. Paulus er taknemlig for dem, som følger Ordet og Læren - Galatermenigheden undtagen. Der er saa mange Galatere i Dag, som tager fejl med Læren. Det var alligevel Livet, der var det væsentlige for Paulus, men ikke paa Bekostning af Læren.

Vi maa ikke tolerere hvad som helst. Judaisterne indførte noget, som de skulde øve ved Siden af at tro paa Kristus, noget derudover. Der er mange Judaister i Dag, og der maa tales aabent ud om dem.

Hilsener. Kap.1,1-7. Indledningsversene var opbyggelige.

V. 1. Apostelens Forhold til Kristus og hvorledes han har faaet sit Budskab. Det er Guds store Budskab: Saa ogsaa jeg skal vinde. Samme Ret over for Gud som Jesus. Hvem har sagt det? Det fortæller Paulus, hvis Navn betyder den lille og i sig selv ubetydelige. Saulus jødisk Navn, Paulus det latinske. Det er ikke saa meget med vor Begavelse, men om Kristus er blevet stor for dig. Saa meget, som Kristus betyder for dig, saa meget betyder du i Guds Rige. Beder vi om at blive brugt, knuser Gud os paa mange Maader. Kristi Tjener betyder Kristi Træl, ikke Lovtræl, men Jesu Vilje er min. Elsker det, Jesus elsker, o.v.s. Det Sind er en fri Gave fra Gud. D.v.s. Romerbrevet er skrevet ved Jesu Vilje gennem Jesu Træl, Paulus. Det er Jesus, der taler til os i Romerbrevet. Det, han vil sige os, staar i Skriften. Han er Apostel ved Kald. En Apostel er en, som paa egen Haand forkynder Evangeliet. Blandt disse er nogle, kaldede Apostle, det er dem, som har modtaget sit Budskab direkte fra Jesus. Apostlen Barnabas fik sit Budskab gennem Mennesker. Paulus har Fuldmagt fra Gud og optræder paa en andens Ansvar, nemlig fra Gud (Jesus) og han har Jesus som Garanti for Ordet.

Vers 2.taler om Pauli Forhold til de gamle Aabenbaringer. Hvert nyt Løfte har været en Udfoldelse af noget, som tidligere har været sagt.. Til Prøve paa Aabenbaringer kan anvendes, at kun det, der stemmer med tidligere Aabenbaringer fra Gud i Ordet, er sandt. Falske Aander taler til Sjælen umiddelbart og ikke gennem Ordet. Ofte er disse Djævelens Snarer for at holde os borte fra Kristus. Vi maa knyttes til Ordet. Vi tænker os Gud, og det gør Hedninger. Vi maa have Gud i Ordet.

Vers 3-4. Store Ord om Jesus, som den der er bevist som Guds Søn og nu skal Romerbrevet tale meget om Jesu Værk. Han er virkelig Menneske. Løseren er af vor egen Æt. Jer. 30,21. Gud og Menneske forenes igen i Jesus. Det, som var skilt fra, Syndefaldet, er nu i Orden. Alt det, Jesus gjorde, gjorde Gud, og alt det, Jesus gjorde, er ogsaa et Værk at Mennesker. Jesus døde paa Golgatha, og jeg og du døde med ham, og Jesus døde paa Golgatha, og Gud var i Kristus. Jesu Gerning er Menneskeslægtens egen Gerning, og den er Guds. Vi har selv medvirket i Kristus. Det er en Ejendom, der retmæssig hører mig til.

Romerbrevets Tema.

1,16-17. indeholder i korte Sætninger det, som Brevet handler om.

Evangeliet angriber det i os, som er vort: Selvhjulpethed og Egenretfærdighed. Fromme, men uomvendte, reagerer mod Evangeliet. Vi tror, Gud vil tilgive vor onde Natur, men det vil han kun, naar vi antager en andens Retfærdighed. Det naturlige Menneske kan ikke blive gudfrygtigt, højst religiøst. Evangeliet forelægger os et bestemt Vilkaar: at opgive vor egenretfærdighed og antage Kristus alene. Paulus er ikke blandt dem, der tager Anstød af Evangeliet. Evangeliet virker hos nogle Frelse, hos andre Fortabelse. Se Rom. 9,30-33. De stødte an paa en Anstødssten. d.v.s., det et Menneske falder paa og gaar evig fortabt. Mange har Nidkærlighed for Gud, men er ikke frelst,

særlig viljestærke Mænd. At blive en Kristen koster os vor egen retfærdighed. At forkynde det helt frie Evangelium giver os mange Uvenner, naar de, man mindst venter det af, rejser sig mod Evangeliet. Den trange Port er ikke, at vi skal slippe saa meget, men at den angriber vor Egenretfærdighed.

Evangeliet er Guds Kraft til Frelse. Guds Kraft er ikke den, han har efter sit Væsen, men den, hvorved han gør os stærke. Evangeliet er et Virkeomraade, hvor Gud virker til deres Frelse. Det virkeliggøres i dem, som tror.

Evangeliet angriber, idet det viser os det elendige i os. Det gaar i stykker for os, saa vi er i Mørke. Det er kun Dødvægten, som gaar i Stykker. Selve vor Kristendom - det vi har i Kristus gaar aldrig i Stykker. Gaar det itu for os, er det et Kendemærke paa, at vi er under Guds Virkekraft. Den eneste Betingelse er: Tro Ordet. Tage Gud paa Ordet. For Jøde først, saa Græker.

Thi deri aabenbares Guds Retfærdighed af Tro - til Tro.

Aabenbare - at afsløre. Maleriet maa være færdigt, før det kan afsløres. Her aabenbares den Retfærdighed, som vi maa eje for at kunne bestaa for Gud. Den har Gud gjort færdigt for os. Rom. 9,30. Retfærdigheden af Tro.

Rom. 10,6. Se din Retfærdighed i hvordan Kristus vises dig i Ordet. Retfærdighed af Tro til Tro.

Retfærdigheden af virker Tro. se Rom. 10,17. Vi maa høre, saa Evangeliet trænger sig ind, saa vi tror. Hab. 2,4, Hab. 10,38. Den ved Troen retfærdige skal leve. Den, der lever i Jesu Kristi Retfærdighed skal blive staaende, som om han aldrig har syndet, skal altsaa altid leve. Han ejer alle de Rettigheder, Kristus har. Han kan ikke forkastes fra Gud. Rosenius siger: Evangelium er ikke hvilket som helst Budskab om Guds Naade. Utallige er de, som ved Trøst er gaaet fortabt.

Evangeliet indeholder et færdigt, fuldendt Budskab og et bestemt Krav: Hyld Sønnen. Guds Kærlighed dækker ikke over vore mangfoldige Svagheder, men den er koncentreret i Kristus til Frelse eller Fortabelse. Frelsens helt for intet. Joh. 5,24-25 viser, at den, som lever i Tro, bestaar. De døde skal høre Guds Søns Røst, altsaa dem, der lever uden Samfund med Gud. Det naturlige Menneske kan saa meget i Forhold til Gud som en død. Den døde skal dog høre Evangeliet og leve. Med vore legemlige Øren kan vi høre os ind i et levende Samfund med Gud. I Aab. 22,17 ses: Evangeliet forkyndes i Ordet: Kom. Den, som hører, siger kom. Den, som vil - den, som ved Forkyndelsen er vakt, kan ville. Gud kan vække det, at vi vil. Satan vil alle dem til Livs, som vil forkynde Evangeliet. Det er kampfuldt at forkynde Evangeliet. Det var gennem Rom. 1,16-17 Luther blev frigjort. Luther maatte daglig læse Rom 3,21-26,5 for at kunne blive i Troen. Han kunde endda Romerbrevet udenad efter Grundtekst. Den Tro, som er i Kamp, er rigtig. De, som har saa meget at gøre, har maaske ingen Tro. Chr. Scriver siger, at Troen har det saadan, at den er stærkest just da, naar den ingenting kan, men klynger sig til Guds Løfter.

I. Om Synden. 1,18 3,20. ,

a. Synden skildret ud fra de Mennesker, som ikke kender Guds overnaturlige Aabenbaring, 1.18-32. -

v.18: Hvem Guds Vrede aabenbares over. Mennesker i Almindelighed. (ikke bare Hedninger.), over al Ugudelighed og al Uretfærdighed, fordi de ikke tror paa mig. Guds Vrede aabenbares ikke over al Synd, thi Synden har faaet sin Dom i Kristus, men over Uretfærdighed og Ugudelighed - over dem, som lever uden Gud og dem, som krænker Guds Retfærdighed med fast Forsæt. En Kristen, som falder i Synd, kommer ikke under Guds Vrede af den Grund, og Tugt i en troendes Liv er ikke Udtryk for, at han er under Vrede; nej, det er kun den, som i Vantro bryder med Guds anviste Frelsesvej, der kan komme under Vreden. Emnet Synd er betydeligt . Guds Vrede aabenbares over Uretfærdighed. Mennesker føler sig tugtede, fordi Synd i deres Liv har udviklet sig og taget en vis Magt. Ja, det kan blive til Fortvivlelse, men dette er ikke den Vrede der er Tale om i dette Ord. Det er 2 forskellige Ting at tugtes af Gud og saa være under Guds Vrede. Tugtelsen hører med. 1.Kor. 11,32. Vi tugtes, for at vi ikke skal fordømmes med Verden. Guds Vrede aabenbares kun over dem, som lever uden Gud og dem, som har det som sit Element at krænke Guds Vilje. Det, der skete ved Syndefaldet er dets Løsrivelse fra Gud og at Mennesket fik et Selvliv at leve uden Gud. Det Menneske er under Vreden. Menneskets Løsrivelse fra Gud er Synden, alle syndige Handlinger som

Resultatet deraf er Synder. Mange siger: Jeget skal dødes. Jeget i sig selv er ikke syndigt, men Jegets Løsrivelse fra Gud er Synden. Jeg maa da løses fra al min Trang til at være selvhjulpent til at være afhængig af Gud. Der er da mange fromme, ugudelige Mennesker i Verden. De lever for Gud ud fra det, de er i sig selv.

b. Vers 19-23 taler om, hvorfor Ugudeligheden maa kalde Guds Vrede ned og om, hvorledes Ugudeligheden opstaar og udvikler sig.

Det er ikke, fordi de er Syndere, de møder Vreden, men fordi de ikke bøjer sig for Gud i samme Grad, som de har erkendt Gud. Ogsaa de, som ikke har Guds Frelsesaabenbaring har en Aabenbaring, de maa bøje sig for. Et Værk aabenbarer altid noget om den, der skabte det. Det har store Konsekvenser ikke at bøje sig for den Aabenbaring, han giver. Hvor meget værre for os, der har Frelsesaabenbaring. Det farlige er, at holde Sandheden nede Vers 18b, og jo større Lys et Menneske modstaar, desto større bliver Mørket, naar han modstaar. At modstaa Evangeliet kan føre med sig, at han vokser i Ondskab.

c. Vers 24-32 om hvorledes Guds Vrede aabenbares her i Verden. Den begynder at aabenbares her, fuldendes paa Dommens Dag. Gud gav dem hen Vers 24-26. Guds Vrede aabenbares ved at Gud behandler Mennesket tilsvarende til den Maade, han behandler Gud paa. Overgiver Gud et Menneske, kan det Menneske ikke begrænse Syndens Udvikling. Det er Synd, som ødelægger Menneskelivet, og den Synd vidner om, at Gud har overgivet Mennesket til sig selv og Synd. Gud har givet denne Slægt hen, f.Eks. som vi ser det i Landenes Forviklinger. Gud har sluppet Vrede over os. Den Lære, vi hylder, at Mennesket kan klare sig selv, bliver til sidst vor Ødelæggelse.

d. Rom 2,1-3,8. Synd karakteriseres ud fra de Mennesker, der kender Guds Aabenbarelse i Ordet. Det er om Jøder, men gælder alle i Kristenheden, som ikke er kommet til Omvendelse. Naar et Menneske dømmer andre, viser det, at det kender Guds Vilje. Han bruger Guds Ord til Dom over andre uden selv at bøje sig for det. De troende maa endda have en Mening og maa kunne udtale den, men dømme andre er at sige om andre det man ikke selv bøjer sig for. Vi ved mere end vi er. Vi maa altid først tage Ordet til vort eget Hjerte og bruge det først paa os selv. Den, som bruger det først paa andre, foragter Gud. Syndens Væsen er altsaa ikke at vi lider Nederlag, men at vi vil modstaa Gud i hans Ord.

e. Rom 3,9-18 handler om hvordan det naturlige Menneske er i sig selv. Vers 9. Hvad da, har vi noget til Beskyttelse mod Gud. Alle er under Synd. Hvad kan man vente af saadanne Mennesker? Der findes intet Menneske der kan gøre en god Gerning. Vi er døde i vor Synd. Hvor mange mon tror dette alvorlige Ord. Der er Brist i Evangelieforkyndelsen, men større Brist i Synet paa det naturlige Menneske. Vi tror det om det naturlige Menneske, som vi ikke har Ret til. Ser vi ikke ret paa det naturlige Menneskes Død og Fordærvelse. faar vi aldrig ret Syn paa Naaden. Vi kan ikke gøre mere, end det Jesus er for os. Det gamle Menneske i os bliver aldrig godt. Det er altid lige syndigt.

f. Rom. 3,19-20. Forholdet mellem det naturlige Menneske og det Gud vil (Loven). Gud siger sin Vilje i Loven. Du skal elske Herren din Gud - - for at hvert Menneske skal blive strafskyldigt for Gud. Vi tror, at vi kan tage os alvorligt sammen, saa kan vi vel gøre Guds Vilje og Hindres i at tage mod Naade. Nej Loven afslører os, Nej, kun saa langt Jesus lever i os, aabenbares Guds Vilje i os. Spejlet gør alle Bevægelser modsat (venstre til højre) Loven siger: Du skal være ydmyg, og du bliver hovmodig. Loven siger: Du skal elske Gud, og du elsker dig selv. Loven siger: vær kærlig, og du elsker dig selv. Saadan virker Loven paa det naturlige Menneske. Ofte siges, at Loven har været Frelsesvej, det har den aldrig, det har kun været Tro paa Løfter, der har frelst. Den første som frelstes, var Adam før Loven. Loven siger:

1. Vi maa være fuldkomne retfærdige for at kunne bestaa for Gud.

2. Jeg er ikke det, jeg bør være for at kunne bestaa for Gud.
Der slutter Romerbrevets Tale om Synd.

Frelsen.

Retfærdiggørelsens Grundlag. Rom. 3,21-31.

Dette Afsnit begynder: Uden Lov er Guds Retfærdighed aabenbaret. Den Retfærdighed, der vidnes om af Loven og Profeterne, nemlig det, at vi skal være retfærdig for at Gud kan have med mig at gøre. Den er nu aabenbaret uden Loven. Vi faar altsaa en Retfærdighed, som gør os retfærdige for Gud, fra Gud. V. 22 siger, at Gud har tilvejebragt den, og at det for os er en Retfærdighed af Tro. Her staar desuden Jesu historiske Navn Kristus. Jøderne vil ikke erkende, at Messias er det samme som Jesus. Og saa staar der for alle, men ikke alle bliver delagtige i den. For alle - og over alle dem, som tro. Al Verdens Synd er tilregnet Kristus og Kristi Retfærdighed er gyldig for hele Verden, men det er kun de troendes, som retfærdiggøres. Det er ikke en Verdensretfærdiggørelse. Kun de, som tror, retfærdiggøres. De fortabte har ikke tilgivet Synd. Thi der ikke Forskel, alle har syndet. Dem, der opfylder Guds Vilje har Ære hos Gud.

Nu fattes vi Ære for Gud, altsaa vi har intet i os, vi kan bestaa for Gud med. Nej, de bliver retfærdiggjort uforskyldt af hans Naade. Naade betyder altsaa ikke, at Gud ser gennem Fingre med vor Synd, men at vi kan erklæres retfærdige af Gud paa Grundlag af den Kendsgerning at der er Forløsning i Kristus, hvem Gud fremstil lede som Sonemiddel - det Middel, hvorved vi er blevet forligte med Gud. Jesu Soningsdød grunder sig altsaa paa en fuldkommen Opfyldelse af Loven i Vort Sted. Jesus er født under Loven, for at han skulde løskøbe, Gal. 4,4. Han er født ind under vore Forpligtelser. Johannes Døberen siger: "Se der Guds Lam, som bærer Verdens Synd bort." Jesus kom til Døberen. Døberen har personlig Samtale med Jesus, og Johs. kendte ikke Jesus før hans Daab. Jeg kendte ham ikke Johs. 1,31-32, og har altsaa ikke vidst, det var Messias. Johs. døbte kun dem, der bekendte deres Synd. Nu staar Jesus der. Ved Samtalen bliver Johs. klar over, at dette er hans Overmand. Se Matt. 3,14. Jeg trænger til at døbes af dig - du kommer til mig. Johs. ser en, som ingen Synd har, og saa aner han, at det er Messias. Det er det første Ord, vi hører af Jesu Mund: Tilsted det nu, saaledes tilkommer det os at fuldbyrde al Retfærdighed. Matt. 3,15. Saa tager Jesus alt over sig. Det Krav, der laa paa dig, faldt paa ham. Forsoningen siger, at han har fuldbyrdet, hvad du ikke kunde. Gal. 3,13. Han blev en Forbandelse for os. Hvad er Lovens Forbandelse. Det er, at jeg ikke svarer til Loven. Loven siger, at jeg skal være ren, men jeg er uren. Over for Loven maa jeg være dømt. Det er Forbandelsen. Den har Jesus købt mig fri fra. - For at Abrahams Velsignelse maatte komme over os, og vi ved Troen kunde faa Aanden, som Gud har forjættet. Gal. 3,14. Kol. 2,14. Han udslettede Gældsrevet, som var rettet mod os. Det er en god Måde at blive sit Gældspost kvit at betale den. Det er ikke farligt at se paa en kvitteret Regning. Vi er blevet vort Gældsrevet kvit, derved at det er betalt. Det, Gud kræver af os, har vi faaet. Han kræver noget, som foreligger for mig, fuldført. Tør vi sige : Jeg har fuldkomment opfyldt Loven til Punkt og Prikke. Det er, hvad Evangeliet forkynder. Rosenius: Skal jeg vidne ret om Loven, skal jeg vidne, at jeg helt og fuldt har opfyldt Loven, vel ikke i mig, men i min Stedfortræder. Ellers skulde Jesus være død for sine egne Synder eller ogsaa vil jeg ikke antage, hvad han har gjort. Et Menneske, som ikke har oplevet sin fortabte Tilstand, trøster sig med, at han maa komme. Men Evangeliet siger: Det, du skulde have været, men ikke er, det faar du alt af Gud for intet, fordi en har gjort det for dig. Mindre kunde ikke gøre det. Det er altsaa din Retfærdighed, som Loven og Profeterne vidner om, Gud har aabenbaret. Protesten i os er, at det kan da ikke være saa usselt med mig, som det lyder. Men Gud siger, netop fordi det er saa usselt med dig, faar du alt det af mig, og dette er den Bryllupsklædning, du behøver. Blodet betegner Offer og Forsoning. De har gjort deres Klædninger hvide i Lammets Blod, betyder det, at de er gjort delagtige i Kristi Retfærdighed. At være under Blodet er det samme som at være under Kristi Forsoning. Virkningen for Gud er nu, at Gud kan fuldt ud hævde sin Retfærdighed og gøre mig retfærdig, fordi min Retfærdighed foreligger færdig. Jeg ejer Kristi Retfærdighed og da erkendes jeg retfærdig ved en

eksisterende Retfærdighed. Vor Ros er da udelukket. Ved Troen. Dette faar vi. Vor Ulykke er ikke, at vi har syndet. Det har Gud raadet Bod paa. Nej Faren er at Mennesket ikke erkender deres egen fortabte Stilling og derfor ikke faar Del i Kristi Retfærdighed. Enkelte trøster sig med sin egen Syndserkendelse, og det viser, at de ikke er rettelig omvendt. En kom til Tormodsæter og sagde: "Jeg er saa fordærvet, min Karakter er saa forkvaklet o.v.s." "Saa maa du tage dig et ordentligt Bad i Jesu Blod." Ordet er den Isopkvist, der stænker Blodet paa vort Hjerter. Enkelte siger, selv om du er saa og saa ussel, maa du tro paa Jesus. Nej Sagen er: fordi du er saa ussel, maa du eje Kristi Retfærdighed. Ja, Naaden bestaar deri, at du faar det, du skulde have været, men ikke er. Er dette nok for dig?

Rom. 4.

Abraham er alle Troendes aandelige Stamfader. Det, der gælder ham, gælder os. Tro er ikke noget, vi skal gøre. Troen er ingen Egenskab i vore Hjerter, saa Gud kan give os Naaden. Tro er en Modsætning til alt, hvad Mennesker kan tænke sig eller være. At gøre Gerninger er lig at udfolde Selvvirksomhed. Naar et Menneske holder op med Selvvirksomheden og tror, frelses det. Gud retfærdiggør den ugudelige. Ugudeligheden er Syndens Væsen. Et saadant Menneske bliver saligt ved at tage imod Kristus. Salig betyder at være i Vatter. d.v.s. at være i det Forhold, hvor Gud vil have en, Det bliver et Menneske uforskyldt ved at tage mod.

Versene 8 og videre til 18 taler om Abraham de troendes Fader. Som det var med Abraham, maa alle troende have det. Tros Retfærdighed. Da Abraham fik Løftet, eksisterede der ingen Lov, altsaa gav Gud ham intet Vilkaar for at faa Løftet. Da var ogsaa Løftet blevet unyttigt. En Betingelse, vi skal opfylde, vil føre Guds Vrede over os. Nej Abraham maatte bare tage Gud paa Ordet. Gud har ikke sat nogen Betingelse, der skal opfyldes fra vor Side. Hør og tag mod. Frelsen genføder dig. Det er Guds Frelsestilbud til ugudelige.

Vers. 18-21 viser Abraham som de troendes Forbillede. Vi maa tro paa samme Maade. Med Haab mod Haab .. Uden Haab troede han med Haab. Som haabløs. Gud ledede Abraham ind i en Tilstand, hvor han var uden Haab, netop da hang av sig ud paa Guds Løfter. Abraham følte og saa, at det Gud havde lovet ham, kunde aldrig ske. Vi vil tro, og venter, at Troen skal komme. I Stedet ledes vi ind i det, at alt er lukket. Prøver at tro, men kan ikke. Det er Guds Svar paa din Bøn. Vi maa ind i den Tilstand, at vi kun er afhængige af det, som staa skrevet. Forældre beder for deres Børn, og Situationen bliver haabløs i Stedet for at bedres. Hvor vi skal lære at tro, lukkes alle vore Udveje - Abraham er vort Forbillede. Han sagde: Gud har lovet det. Derved voksede hans Tro. Han gav Gud Æren. V. 20. Det er at ære Gud at gøre Brug af Løftet, naar vi er i en haabløs Tilstand. Vor Tro kan grunde sig paa, at vi er varme i Bønnen eller paa, at vi føler os ydmyge og bøjede. Men naar vi er kolde tørre, da maa vi regne med Jesus, med, at det du skulde være, men ikke er, det er Kristus blevet for dig og er. Du maa i alle Livets Forhold tro mod (uden) Haab med Haab.

Vers 22-25. Det blev ikke skrevet alene for Abraham, men for os. Vi faar Jesus tilregnet. Troen hos den troende er da stærkest, naar han ikke kan tro, men klynger sig til Jesus. Naar jeg staa der i min Nød, tilregner Gud mig Kristus. Det, du tror, det har du.

Rom. 5 handler om Virkningen af Retfærdiggørelse.

1. Retfærdiggjorte af Tro har vi Fred med Gud. Vi har det ret med Gud. Det er ikke Følelsen i Hjertet. Her er det det, at Forholdet er ordnet med Gud.

2. Adgang til den Naade, hvori vi staa. Du siger: Du skal komme til Jesus paa samme Maade som før, - med det kan du ikke. Du havde ikke faaet Naade første Gang, det har du nu. Du kommer paa samme Vilkaar med alle Bekymringer. Jesus har aabnet Adgangen, den aabnes ikke ved min Tro og Bøn. Saa længe det hedder i Dag, har jeg Adgang ved den Naade. Jesus har aabnet, hvad jeg saa end kan vide om mig selv. Rosenius Dagbog 28 Okt. Husk det, Adgangen er aabnet af Jesus. Du kan komme, som du har det nu paa det Vilkaar, at han har aabnet Adgang. Her gælder at

gaa ind gennem den Dør, Gud har aabnet for dig. Det er en Virkning af Jesu fuldbragte Værk.

3. Vi roser os af Haab om Herlighed hos Gud. Det skal vi for Jesu Skyld. Det er et Haab. Det ses ikke.

4. Vi roser os af Trængslerne, de virker Standhaftighed i Troen, i at gøre Brug af Guds Løfter. I Trængslen kommer vi let ud af Haab. Da skal vi holde ud i at bruge Løfterne. Det virker Prøvedhed, Erfaring. Retten ligger altsaa deri, at Kristus døde for vore Synder. Kan jeg ikke tro, har jeg den ugudeliges Ret. Gud beviser (altid og stadig) sin Kærlighed i Dag, ved at Kristus døde for mig.

Vers 9-10 afslutter denne Sag. Ved ham frelses fra Vreden., ved hans Liv. I Dag har vi en Talsmand og Ypperstepræst, der lever ved Guds højre Haand. Ved ham frelses vi. Hebr. 7,25. Der ved Guds højre Haand er vor Retfærdighed. En Person, ved hvem vi skal naa frem evigt.

Mod alle Anklager kan du og maa du vise hen til Golgatha og sige, at der ejer du en fuldkommen Retfærdighed.

Rom. 5, 12-21.

Disse Vers indeholder Frelsens Grundlag og Formaal.

Der udgaar Virkning fra en til de mange. Fra Adam Synden. Den hersker i Kraft af Slægtssammenhængen. Fra Kristus ogsaa til de mange (V. 18.) Før Loven var der Synd i Verden. Da Døden har hersket fra Adam, har alle været undergivet Syndens Magt. Var de end ikke sig Syndens Magt bevist, var de alligevel under den. Vers 15 viser, at de 2 Virkninger fra Adam og Kristus er modsatte. Alle skal blive retfærdiggjort ved Jesus. Altsaa Vers 18: - ved ens Retfærdighed for alle - Retfærdiggøre til Liv. Hvad er det, der giver Kristi Død og Opstandelse en saadan Betydning for os? Hemmeligheden er, at i Jesu Kristi Person mødes Gud og Menneske. Der mødes det, der blev skilt i Adam. Alt det Jesus gør, er gjort af Slægten og gjort af Gud, gjort af mig og gjort af Gud. Derfor har Jesu Værk saa stor Rækkevidde. Men Jesu Retfærdighed overføres ikke automatisk til os. Jesu retfærdige Gerning er nok til at bringe alle i Forbindelse med Gud, og den virker paa dem, som tager mod.

Vers 21-22 viser os Lovens Opgave - For at Synden skal blive større. Ikke at gøre os fuldkomne. Loven har aldrig været Frelsesvej, heller ikke i den gamle Pagt. Mange forstaar ikke, at vi skal være undergivet Syndens Magt, og at Lovens Bud skal gøre Synden større. Jo, Gud har lagt alt under Synd. Vi oplever at vi bliver vanhellige, naar vi vil være hellige. Guds Bud ægger Synden, og den bliver Mægtigere i os.

Vi beder om Hjælp mod noget i os, og det bliver værre. - Vi er underlagt Syndens og Dødens Lov, som alt er underlagt Tyngdeloven. Det er en Lov, at vi maa synde, fordi vi er det, vi er, og Gud vil, at alle skal opleve det, naar de søger ham. Det gør Gud, for at vi skal opleve, at vi er lagt under en anden Lov. Du beder Gud om at blive ydmyg. Gud hører dig, saa du faar det opfyldt, og saa staar du og takker, at du ikke er som de andre Mennesker. Saa vil Farisæeren sige, at han giver Gud Æren. Farisæerne vil kunne sige, at Gud har naaet noget med dem og saa hindres de i at blive frelste. Hvordan bliver jeg fri fra Syndens Lov. Ved at tage mod Jesus. Der er Syndefaldet genoprettet. Der faar vi alt, hvad Synden har ødelagt for os. Den frelste kommer under Livets Aands Lov et nyt Slægtskab - under Virkningen af Jesu Fuldbragt.

Næste Afsnit i Romerbrevet handler om Frelsens Betydning for den troende personlig. 6,1-8,39.

Lad os huske, at Gud ser ikke mere din Synd, du som har taget mod Jesus. Han tugter ved sin Aand i hjertet, men Synden er borte for Gud. Naar din Tid er omme, møder du Jesus og ikke din Synd. Vort Gudsforhold er godt ordnet. Skriften skelner mellem, hvad vi i Kristus er for Gud, og saa hvad Kristus er i os. Hans Hjerte bliver omskabt og faar en ny Stilling ogsaa som Menneske; men den Livets Retfærdighed, Mennesker ser, gør os ikke retfærdige for Gud. Luther: "Du maa vogte dig som for selve Djævelen at blande sammen, hvad du har for Gud, og hvad du maa vise for Mennesker." Mange dømmer i Spørgsmaalet, hvordan vi har det med Gud udfra det, de føler i deres Hjerte som Værk af Gud. Det giver stadig Uvished. Deres Vished afhænger af, hvor meget de synes,

der sker af godt. Nu i Dag er det nok helt godt, for nu føler jeg mig varm; men næste Morgen er det lig uroligt igen. Den ene Stund tror du, den anden Dag tvivler du. Du blander sammen. Det, Guds Ord siger dig om din Frelser, det har Gud givet dig at møde Gud med. Brug det. Ludvig Hope kom som ung ind til en gammel Kristen og spurgte: "Hvordan har du det med Gud." "Jo, jeg skal se efter." Han læste i Ordet og sagde: "Jo, Tak, jeg har det godt med Gud." Rosenius siger, at Gud tager den følbare Naade fra os, naar han vil styrke os i Troen. Det er svære Tider, naar al Følelse er borte. Det kommer, naar man mindst venter det. Spurgeon siger: Lige før Gud vil give dig en stor Velsignelse, føler du, at det er som alt er dødt for dig - og ofte lige efter ogsaa. Før en stor Vækkelse viser Gud ofte Prædikanten, at han er yderst tom og fattig. I Sygdomstid kan Smerte virke, at man faar daarlig Samvittighed, eller at man er ligegyldig. Abraham var udlevet. Det oplever vi tit. Det gaar ofte saadan med dem, som lever Gud rigtig nær.

Før var det saa godt med mange Ord. Sange, Bøn, o.s.v., nu er det dødt. Bibelen er som to tørre Bind. I de Tider er det godt at kunne skelne mellem, hvad vi har i Kristus, og hvad Naaden skal virke i os. Naar alt er udlevet, falder Guds Ord som Dug paa tør Jord. Hos. 6,1-3 og videre - Kom, lad os vende om, thi han har sønderrevet og vil læge os. - - Han skal gøre os levende - efter 2 Dage. En Profeti om Golgatha Kors. - paa 3 Dage - og om at vi levendegøres med Kristus. Alt peger mod Jesus i den gamle Pagt. Folket skal leve for Gud derved, at Kristus blev oprejst fra Graven. Han kommer som Regnen. - -

Rom. 6,1-11.

I 2. Kap. tales om Frelsen med Henblik paa Helliggørelsen. Helliggørelsen kommer ikke automatisk efter Retfærdiggørelsen, men organisk. Et Menneske, som er retfærdiggjort, kan godt leve uden Sejr over Synd. Der er stor Forskel paa Guds Børns Helliggørelse, selvom de alle er lige retfærdiggjorte. Ikke har de lige stor Sejr. - Vi er ligesaa retfærdige for Gud som Paulus. Paulus havde en større Helliggørelse og aandelig Kraft. Paulus var lige saa stor Synder. Hvad beror Forskellen da paa? Han havde lært den Hemmelighed, at Kristi Død betyder saa meget for ens Helliggørelse. Et Menneske helliggøres ved Forkyndelsen paa samme Vis, som det retfærdiggøres. Du maa se Jesus, saa Kristi Kraft faar Magt i dig. Han selv Fredens Gud helliggøre eder.

Gud taler kun gennem Ordet om Kristus. Det er ikke en Slags Forkyndelse, der skal virke Frelse, og en anden Forkyndelse, der virker Helliggørelse. Nogle tror: Frelst ved Korset, helliggøres ved Formaninger. Andre mener, at der maa en særlig Aandsdaab til - og det giver Trældom i Kristenlivet. Var det ved Lovens Gerning, Gud virkede blandt eder, eller ved Ordets Forkyndelse. Gal.3. Vi maa grundig lære, at forkaste den Mening, at der ved Siden af Troens Forkyndelse skal være en anden der skal være for Helliggørelse. Der er Forskel paa Formaningstale og Helliggørelsesforkyndelse. Formaningstale er nødvendig til troende. Formaningerne virker ikke helliggørende. Der maa mere til. - Formaningerne er de troendes Vejvisere og Rettesnor; - men det er min Forbliven i Kristus, som Formaningerne viser hen til. Skal vi helliggøres, maa vi standse for, hvad Jesus betyder for os i vort daglige Liv. Jeg kan godt vide, at jeg er Guds Barn, men endda mangle Ord til at sige noget til andre. Der er flere Afveje for Helliggørelsen.

1. Bede ham helliggøre vor onde Natur. Bøn om Hjælp til at vi sejrer over Synd. - Det gamle Menneske er Fjendskab mod Gud. 8,7. Kan ikke adlyde Gud. Gud gør ikke min Urenhed ren og min Egoisme til Kærlighed.

2. Bede Gud tage det onde bort. Han frier os fra det onde, men tager det ikke bort. Kødet begærer mod Aanden. Gal. 5,17. For at I ikke skal gøre, hvad I har Lyst til. Det onde sejrer over os, selv om vi beder Gud tage det bort, fordi vi ikke gaar den rette Vej.

3. Beder om Aandsfylde til egen Forvaltning mod Fristelse og Synder. Det fører ikke fremad. Styrke hører Gud til. Gud beholder Kraften for sig selv og overdrager den ikke til os, men vor Styrke er i Kristus og vor Afhængighed af Kristus. -

4. Vi maa løses fra det ondets Magt. Selvlivet skal dødes. Vi vil selv døde det. Jo mer du døder det, des stærkere bliver det.

Hvilken Vej har Gud aabnet os? Vi er ved Tro og Daab forenede med Kristus og ved den afdøde fra vor Synd og lever et nyt liv. Det sker ikke automatisk. Rom. 6,6 idet vi erkender dette, at vort gamle Menneske blev korsfæstet med ham. Vi døde sammen med Jesus. I Guds øjne døde jeg fra min Synd! Det erkender jeg og derved fries jeg. se Gal. 2,20. Ja, vi maa sige det: Jeg er korsfæstet med Kristus; men vi tør ikke rigtig sige det. Har i Dag været plaget af Ulyst til Ordet og til Bøn, Kan jeg saa sige saa store Ord. Var Paulus aldrig plaget? Kol. 3,1-5. I er skjulte med Kristus, - saa døder da - - Iført et nyt Menneske, døder alle de gamle Synder. I er døde. En er død for alle, derfor er alle døde. Det, jeg fristes af, er jeg død fra ved Kristus. Døde fra Loven ved Kristi Legeme. Den gamle Blomqwist døde med Kristus paa Golgatha. Vi lever nu i Kristus for Gud. - Ved Jesus døde vi. Ved Jesus lever vi nu for Gud. Anse eder døde for Synd og anse eder levende for Gud. Du maa takke Gud for at det, du nu pines af, det døde du fra paa Golgatha. Det er Vejen til, at Synden mister sin Magt. Lad saa ikke Synden herske. Det er Helliggørelsens Hemmelighed at kunne se sig levende i Jesus.

Manden, som lærte at cykle. Han skulde køre udenom en Stolpe, saa paa den og kørte lige paa Stolpen, paa en Trappe og paa et Æbletræ - han saa paa Stolpen og saa ramte han. Saa opdagede han, at han skulde se paa kørevejen. Vi ser paa Fristelsen og vil sejre - og saa ligger vi der. ber og beder og havner i Nederlaget. Det kommer af Vantro. Du maa betragte Kristus i Fristelsens Stund. Det, du ser paa, tager Magten fra dig. Betragt dig som hængende paa Golgatha. Se i Ordet. Det giver nyt Fornold til Synd og det gamle Menneske. Syndens Overmagt og vor Afmagt kan intet hindre, naar vi flyr ind i Ordet. Troens gode Strid. Staar ham imod, faste i Troen. Det er kun ved Tro, vi løses. Betragt da, at du er død med Jesus paa Golgatha. Det er Indholdet i Forsoningen.

Kort referat ved
F.L.

(Fra manuskriptsamlingen "Romerbrevet" af Frits Larsen - Scannet, konverteret til tekst og samlet fra de maskinskrevne ark. - venligst stillet til rådighed af familien til gengivelse på Shafan)